

Britannia, Normannia, Belfia.

Regio unde dicta

Britannia, vulgo Bretagne, nomen, jura, leges, incolae Britannis, quos nunc Anglos dicimus, sortita est, qui sedibus ab Saxonibus pulsati in ea confederunt, Vortigerno regnante, a quo evocati ad defensio-
 ne adversus Scotos fuerant. Fieri etiam potest ut ante id tempus in hac Gallie parte Britannorum fuerint
 colonia, quae tunc aucta exsulibus Britannis, quam vim domi passi fuerant, Armoricis (nam hi quon-
 bam infederunt haec loca) intulerunt. Scaliger in urbibus:

Vicit Armoricas animosa Britannia gentes,

Et dedit imposito nomina prisca iugo.

Situs.

Soli fertilitas.

Imperium majo-
 rum.

Urbes.

Vnde & olim Armorica fuit appellata: praecipue qua ad Mare vergit, ubi nunc inferior est Britannia. *Armor*
 enim veteribus Britannis nihil aliud, quam ad *Mare* vel *supra Mare*, teste Camdeno. Ad Orientem Normannos
 habet, Cenomanos & Andegavenses confiniales: ad Meridiem Pictones: reliqua latera claudit Mare Britanni-
 cum. In altum ultra reliquas Provincias omnes procurrit, Peninsulae instar, unde non inconcinne *Cornu Galliae*
 dicitur; solaeque ferreae speciem referre, cujus exterior pars subrotunda Mare: interior vero concava, respicit
 Mediterranea. Longitudo ejus sex dierum est itineris, trium autem latitudo. Regio est amenissima & fertilis-
 sima. Pratis abundat & Erycetis, ex quibus gratum pecori pabulum. Venas habet Argenti, Ferri, Plumbi.
 Britanni autem in tantam repente potentiam excreverunt, ut Gothis, quo minus Galliam totam occuparent
 obstaculo fuerint. Certe Riothimus istorum Rex, XII millia Britannorum contra Gothos in auxilium Roma-
 norum eduxit, ut auctor est Iornandes. Praelio quoque adversus Attilam interfuisse restis est Callimachus. Est & il-
 lud grave argumentum Britannorum potentiae, quod Reges Galliae totam hanc oram de qua superanda despe-
 rabant, Normannis, utpote bello magis adsuets, olim vincendam depopulandamque concesserint. Nec caruit
 consilium eventu: Notico enim ense Britannica contusa est ferocia. Paruit igitur Normannis quae antea Regi
 Galliae paruerat, Postea proprios habuit Duces. Ultimus eorum fuit Franciscus; qui anno Mccccxc vita fun-
 ctus, unicam filiam Britanniae haeredem reliquit. Haec Maximiliano Archiduci Austriae Romanorum Regi despon-
 sa, quum per Franciam deducenda esse, rapta est a Carolo octavo, qui eam sibi matrimonio conjunxit. Ex eo
 Britannia Franciae adnexa fuit. Ea hodie duplex est: *Superior & Inferior*, illa Ligeri vicinior, haec Angliae, diciturque
 alio nomine *Ripensis*. Superioris Metropolis est *Urbs Nannetica*, vulgo *Nantes*. Ptolemaeo *Κονδισίων* *Nannetum*, ut
 censet Iosephus Scaliger, Cognatus & alii. Sedes fuit olim Britanniae Ducum: Comitatus habens titulum, Du-
 cisque Primogenito adscribi solita: ad Ligerim duosque alios fluviolos sita, loco peropportuno, haud procul ma-
 ri, Episcopalis statio, ut & quatuor quae sequuntur. *Urbs Redonica*, vernacule *Rennes*: *Condate Redonum* Ptolemaeo,
Condate Anronino. *Dolurn*, opidum nunc, olim *Arx*: vulgo *Dol* vel *Doul*. *Fanum Briocense*, vulgo *S. Brien*. opidum
 non ignobile. Rupes ibi excelsa tutam praebet navibus stationem in ea *Arx* urbi protegendae excitata. *Fanum*
Sancti